

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Českomoravská loterijní a.s.**, IČ: 26722071, se sídlem Praha 4, Zelený pruh 1294/52, zast. JUDr. Jindřichem Vališem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opatovická 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 13.12.2012, č.j.: 18744/12-1400-102653,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu, konkrétně rozhodnutí ze dne 13.12.2012, č.j.: 18744/12-1400-102653, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 26.7.2012, č.j. 429660/12/004964107970, na zálohu na odvod z loterií a jiných podobných her za 1. kalendářní čtvrtletí ve výši 713.341,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že v řízení byl nesprávně aplikován zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 458/2011 Sb., neboť dle názoru žalobce se na něj právní úprava obsažená v zákoně 202/1990 Sb. ve znění účinném od 1.1.2012 nevztahuje. Tento názor argumentačně podpořil následovně:

Žalobce konkrétně uvedl, že je provozovatelem okamžité loterie.

V době podání žaloby byl žalobce držitelem sedmi platných rozhodnutí o povolení okamžitých loterií, vydaných před 1.1.2012. Žalobce za povolení okamžitých loterií zaplatil správní poplatky v sazbách stanovených v zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění před 1.1.2012, částku 10.996.000,-Kč. Žalobce uvedl, že s výjimkou jedné loterie byl dle rozhodnutí ministerstva financí povolujících jednotlivé loterie a dle § 16 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ke dni 31.12.2011, povinen odvádět část výtěžku na veřejně prospěšné účely nejpozději do 31.3. následujícího roku po skončení účetního období, ve kterém byla část výtěžku vytvořena.

Žalobce namítal, že novelou zákona o loteriích č. 202/1990 Sb., provedenou zákonem č. 458/2011 Sb., byla s účinností od 1.1.2012 vložena do zákona část šestá upravující odvod z loterií a jiných podobných her s tím, že dle nově vloženého § 41 odvodu z loterií a jiných podobných her podléhají provozovatelé všech loterií a jiných podobných her. Dle žalobce přechodná ustanovení zákona č. 458/2011 Sb. uvedenou otázku neřeší, nelze proto dovozovat, že by odvod z loterií a jiných podobných her měl být hrazen za loterie povolené před 1.1.2012.

Dle článku VIII. bodu 1. přechodných ustanovení v zákoně č. 458/2011 Sb., pro část výtěžku z loterií a jiných podobných her podle § 4 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, pro vyúčtování podle § 28 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, a pro odvod na státní dozor podle § 29 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, se použije zákon č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.

Dle článku VIII. bodu 2. přechodných ustanovení v zákoně č. 458/2011 Sb. prvním odvodovým obdobím podle § 41e zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, je období ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona do 31. prosince 2012.

Žalobce z citovaných ustanovení dovodil, že odvod z loterií a jiných podobných her budou povinni hradit provozovatelé okamžitých loterií z loterií povolených po 1.1.2012, přičemž loterie povolené před tímto datem budou dokončeny podle právní úpravy platné do přijetí zákona č. 458/2011 Sb. a proto u okamžitých loterií povolených před 1.1.2012 by provozovatelé těchto loterií měli i nadále odvádět část výtěžku na veřejně prospěšné účely.

Žalobce závěrem uvedl, že za situace, kdy již zaplatil paušalizovanou daň ve výši 10.996.000,-Kč a dále odvedl výtěžek na veřejně prospěšné účely v souhrnné výši 1.056.555,-Kč a nyní by měl hradit odvod z loterií a jiných podobných her, by fakticky znamenalo uplatnění režimu dvojího zdanění a vážné poškození oprávněných zájmů provozovatelů okamžitých loterií.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Ve vyjádření k žalobě poukázal na ust. § 41 zákona o loteriích, v němž je definován subjekt odvodu, a na výklad přechodných ustanovení, zejména bodu 1 čl. VIII zákona č. 458/2011 Sb. Rovněž zmínil důvodovou zprávu vysvětlující přechodná ustanovení tak, že: „*Vzhledem k odůvodněnému předpokladu existence*

k 1. lednu 2012 neodvedených odvodů části výtěžku za předcházející období, je nezbytné, aby se na tato plnění používal zákon ve znění účinném před 1. lednem 2012.“ Odvod na veřejně prospěšné účely v podobě účinné do 31.12.2011 se po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb. u loterií uplatní pouze v případě, že se bude jednat o odvod z výtěžků z provozování loterií za kalendářní rok 2011, případně roky předchozí. S účinností od 1.1.2012 byl odvod na veřejně prospěšné účely dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb. ve znění účinném do 31.12.2011 nahrazen odvodem za loterie a jiné podobné hry dle části šesté zákona č. 202/1990 Sb. účinného od 1.1.2012. Nedochází proto ke dvojímu zdanění, ale k nahrazení odvodu na veřejně prospěšné účely odvodem z loterií.

V replice ze dne 2.5.2013 žalobce poukázal na Sněmovní tisk 473/0, část č. 1/3, v němž je konstatováno, že správní poplatek u stíracích loterií povolených před 1.1.2012 má charakter skryté daně. Žalobce zdůraznil, že vydávání licencí je u stíracích losů na rozdíl od ostatních loteriijních produktů přesně časově omezené a v případě změny legislativy je z hlediska plánování dopadů do ekonomiky firmy nezbytné, aby se změny promítly až u nově udělovaných licencí a poukázal na možnou analogii v případě zachování podmínek leasingových smluv v případě změn DPH. K vyjádření připojil tabulky s výpočtem správního poplatku za vydání povolení k okamžité loterii před a po novele provedené zákonem č. 458/2011 Sb., a s variantou uhrazeného správního poplatku podle tržeb do 31.12.2011 za současné aplikace loteriijní daně od 1.1.2012.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K osobě žalovaného je nejprve třeba uvést, že v době vydání žalobou napadených rozhodnutí přezkoumávalo rozhodnutí finančních úřadů vydaná ve správním řízení finanční ředitelství [§ 9 písm. c) zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech]. Podle § 7 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, jímž byl zákon č. 531/1990 Sb. ke dni 1. 1. 2013 zrušen, vykonává působnost správního orgánu nejbližší nadřízeného finančním úřadům, a tedy i rozhoduje o podaných odvoláních, Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně. Působnost k rozhodování o odvolání v posuzované věci tak přešla z Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu na Odvolací finanční ředitelství. Žalobce podal u soudu dne 14.2.2013 žalobu proti Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu. Z důvodu přechodu působnosti správního orgánu jednal soud v řízení jako s žalovaným s Odvolacím finančním ředitelstvím.

Soud vycházel z následující právní úpravy:

Dle ust. § 2 písm. d) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách jsou okamžité loterie takové, při nichž účastník hry, v provozovatelem stanovených obdobích, na vyznačené, až do doby koupě zakryté části sázkového tiketu nebo losu, jejím setřením po uhrazení vkladu zjistí případnou výhru nebo prohru.

Dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném do 31.12.2011, povolení (k provozování loterie a jiné podobné hry) se vydá, jestliže provozování loterií a jiných podobných her je v souladu s jinými právními předpisy, nenarušuje veřejný pořádek, je zaručeno jejich řádné provozování včetně řádného technického vybavení a bude-li na sociální, zdravotní, sportovní, ekologický, kulturní nebo jinak veřejně prospěšný účel použito části výtěžku ve výši, která odpovídá v tabulce stanovenému procentu, to je nejméně 6 % až 20 % z rozdílu, o který příjem provozovatele, tvořený všemi vsazenými částkami ze všech jím provozovaných her podle § 2 a § 50 odst. 3, které podléhají vyúčtování v účetním období, převyšuje výhry vyplacené sázejícím, správní poplatky, místní poplatky a náklady státního dozoru (dále jen "část výtěžku"). Za vsazenou částku se považuje souhrn přijatých plnění provozovatele, který tvoří sázka (vklad) a případný poplatek či jiné plnění související s uskutečňovanou sázkou. Tento poplatek či jiné plnění související s uskutečňovanou sázkou nevstupují do výpočtu výše výhry podle ustanovení § 2 písm. h).

Výše rozdílu						
v mil. Kč	do 50	50-100	100-500	500-1000	nad 1000	

Stanovené %						
odvodu	6 %	8 %	10 %	15 %	20 %	

Odvod části výtěžku v určené výši na veřejně prospěšné účely splňuje podmínku stanovenou zvláštním předpisem.

Dle bodu 17. čl. VII části čtvrté zákona č. 458/2011 Sb. upravujícího změnu zákona o loteriích a jiných podobných hrách, se za část pátou vkládá nová část šestá, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST ŠESTÁ

ODVOD Z LOTERIÍ A JINÝCH PODOBNÝCH HER

§ 41

Poplatník odvodu

Poplatníkem odvodu z loterií a jiných podobných her je provozovatel loterie nebo jiné podobné hry.

§ 41a

Předmět odvodu

Předmětem odvodu z loterií a jiných podobných her je provozování loterie nebo jiné podobné hry.

[...]

§ 41e

Odvodové období

Odvodovým obdobím je kalendářní rok.
[...]

§ 41g Zálohy

(1) Odvod z loterií a jiných podobných her se platí prostřednictvím čtvrtletních záloh na odvod, které se spravují jako daň podle daňového řádu. Zálohy se neplatí za poslední čtvrtletí odvodového období.

(2) Záloha na odvod se vypočte za zálohové období, kterým je kalendářní čtvrtletí, jako odvod z loterií a jiných podobných her.

(3) Poplatník odvodu z loterií a jiných podobných her je povinen podat hlášení k odvodu z loterií a jiných podobných her a současně zaplatit zálohu.

(4) Na hlášení poplatníka odvodu z loterií a jiných podobných her se použijí ustanovení daňového řádu o hlášení plátce daně. Zjistí-li poplatník odvodu z loterií a jiných podobných her do podání odvodového přiznání, že údaje uvedené v hlášení poplatníka odvodu z loterií a jiných podobných her nebyly správné, není povinen podat následné hlášení.
[...]

Čl. VIII

Přechodná ustanovení

1. Pro část výtěžku z loterií a jiných podobných her podle § 4 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, pro vyúčtování podle § 28 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, a pro odvod na státní dozor podle § 29 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, se použije zákon č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.

2. Prvním odvodovým obdobím podle § 41e zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, je období ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona do 31. prosince 2012.

3. Prvním zálohovým obdobím podle § 41g odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, je období ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona do konce kalendářního čtvrtletí kalendářního roku 2012, ve kterém čl. VII tohoto zákona nabyl účinnosti.“

V čl. LXXVIII zákona č. 458/2011 Sb., upravujícího přechodná ustanovení, je pod bodem 1. stanoveno, že: „Bylo-li řízení, které je předmětem správního poplatku podle položky 21 písm. a), c), e) nebo f) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, zahájeno přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona, postupuje se při stanovení sazby a výpočtu tohoto poplatku podle dosavadních právních předpisů, a to i v případech, kdy se správní poplatek stane splatným ode dne nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona.“

Ve věci byla spornou interpretace a aplikace ust. čl. VII bodu 17. zákona č. 458/2011 Sb. (tzn. nově vložené části šesté upravující odvod z loterií a jiných podobných her) a ust. čl. VIII obsahujícího přechodná ustanovení. S ohledem na tvrzení žalobce, dle kterého je fakticky stížen dvojným zdaněním, se soud nejprve zabýval přechodnými ustanoveními obsaženými v čl. LXXVIII zákona č. 458/2011 Sb., souvisejícími s poplatkovou povinností žalobce.

Výše poplatkové povinnosti žalobce za vydání povolení okamžité loterie podle § 2 písm. d) zákona č. 202/1990 Sb. byla obsažena v položce 21 písm. a) přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích ve znění účinném do 31.12.2011. Mezi účastníky nebylo sporu, že řízení, jejichž předmětem byly správní poplatky dle položky 21 písm. a) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti čl. VII zákona č. 458/2011 Sb., tzn. před 1.1.2012, a rovněž nebylo sporu, že žalobce za předmětná povolení okamžitých loterií zaplatil na správních poplatcích před 1.1.2012 celkem částku 10.996.000,- Kč, tzn. že před uvedeným datem byla řízení zahájena i skončena a přechodná ustanovení se proto v tomto případě neuplatní.

Spornou byla otázka, zda se má u okamžitých loterií povolených před 1.1.2012 i nadále odvádět část z výtěžku na veřejně prospěšné účely ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 202/1990 Sb., nebo zda se na provozovatele loterií povolených před 1.1.2012 bude vztahovat povinnost odvodu z loterií a jiných podobných her, v čemž žalobce spatřoval protiústavní dvojný zdanění.

Soud předesílá, že k dvojnému zdanění by došlo zejména v případě, že by žalobce byl povinen současně odvádět část z výtěžku na veřejně prospěšné účely a současně hradit odvody z loterií. Tak tomu ale v daném případě není. Z obsahu žaloby je zřejmé, že důvodem, pro který žalobce brojí proti aplikaci nové právní úpravy na již povolené okamžité loterie je skutečnost, že odvody za povolené loterie pro něj budou fakticky znamenat větší daňovou zátěž než by představovaly odvody části výtěžku na veřejně prospěšné účely podle předchozí právní úpravy.

Žalobce v žalobě upozorňoval na specifika okamžitých loterií. Nutno však říci, že zákon 458/2011 Sb., s účinností od 1.1.2012, v části zakotvující odvod z loterií a jiných podobných her žádné rozlišení loterií neobsahuje, když užívá výlučně pojem „loterie“. Užití takového pojmu pak vede k závěru, že se daná právní úprava vztahuje na všechny druhy loterií, včetně loterií okamžitých, pro něž žádná specifická právní úprava přijata nebyla.

Vyložení článku VIII bodu 1. předmětných přechodných ustanovení nelze omezit na výklad jazykový, neboť jazykový výklad nedává jednoznačnou odpověď na otázku, zda použití zákona č. 202/1990 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. VII tohoto zákona se bude vztahovat na loterie povolené před nabytím účinnosti novelizovaného znění, tzn. před 1.1.2012, či zda se původní právní úprava uplatní pouze v případě, že se bude jednat o odvod z výtěžků z provozování loterií za kalendářní rok 2011, případně roky předchozí. Soud tedy musel aplikovat i další interpretační metodu, a to výklad teleologický. Oba účastníci řízení poukazovali na dokument: Sněmovní tisk 473/0, část č. 1/3. V části týkající se změny zákona o loteriích a jiných podobných hrách je uvedeno: „Návrh vychází z Programového prohlášení vlády, které uvádí, že „vláda přistoupí k vyššímu zdanění loterií, veškerého hazardu a k odstranění výjimek v této oblasti. Příjmy firem podnikajících v této oblasti budou zdaňovány jednotnou sazbou 20 %. Tato daň bude příjmem státního rozpočtu.“

a rovněž z jeho dodatku, kde je uvedeno „Vláda navrhne zrušení osvobození daně z příjmů právnických osob pro loterijní společnosti a navrhne zavedení zvláštní loterijní daně tak, aby celková výše odvodů do veřejných rozpočtů byla vyšší, než stanovuje poslaneckou sněmovnou schválená novela loterijního zákona. Koalice učiní všechny nezbytné kroky, aby legislativní proces byl ukončen do 31. 12. 2011 tak, aby loterijní daň byla zavedena od 1. 1. 2012.“. V tomto kontextu návrh přináší tyto zásadní změny:

- zrušení odvodu z části výtěžku a s ním možnosti poplatníka tuto dávku alokovat;
 - zavedení odvodu z loterií a jiných podobných her; narozdíl od odvodu z části výtěžku bude sazba tohoto odvodu lineární;
 - odvod bude spravován finančními úřady; tím dojde k významnému snížení administrativních nákladů zejména na straně provozovatelů a obcí a k mírnému nárůstu agendy finančních úřadů;
 - odvod bude příjmem státního rozpočtu a obecních rozpočtů;
 - zrušení osvobození od daně z příjmů pro příjmy z provozování loterií a jiných podobných her a dalších výjimek v zákoně o daních z příjmů;
 - zrušení místního poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj a jiné technické herní zařízení; rozpočtový výpadek obcí bude kompenzován podílem na části odvodu z provozování loterií nebo jiných podobných her;
 - úpravu výše správních poplatků, které do budoucna budou mít ryze poplatkový charakter a nikoliv charakter skrytého zdanění.
- [...]

K čl. VIII

- Vzhledem k odůvodněnému předpokladu existence k 1. lednu 2012 neodvedených odvodů části výtěžku za předcházející období, je nezbytné, aby se na tato plnění používal zákon ve znění účinném před 1. lednem 2012.“

Z důvodové zprávy vyplývá, že cílem přijaté novely bylo zavedení zvláštní loterijní daně za účelem vyššího odvodu do veřejných prostředků, za současného zrušení odvodu z části výtěžku. Smyslem navrhované novely byla tedy změna způsobu zdanění loterií. Z důvodové zprávy nevyplyvá, že by zákonodárce počítal s dvojkolejností režimu a že by snad mělo docházet k rozdělení loterií na ty povolené před změnou zákona a po něm. Ba právě naopak, z důvodové zprávy je seznatelný záměr zákonodárce právní úpravu změnit, resp. zefektivnit a tomuto záměru by zmiňovaná dvojkolejnost režimu rozhodně neodpovídala. Navíc přechodná ustanovení obsažená v čl. VIII byla dána jednoznačně do souvislosti výhradně s existencí neodvedených odvodů části výtěžku za období předcházející 1.1.2012. To tedy znamená, že na „staré“ odvody části výtěžku, které nebyly odvedeny do 1.1.2012, se použije „stará“ právní úprava.

Obecně řečeno, daňová povinnost je jednou z životních jistot. Struktura a výše daní se však v průběhu času mohou měnit, zejm. s ohledem na vývoj ekonomiky, prosazování různých politických směrů, potřeb státu apod.

Žalobce ve vztahu k důvodové zprávě poukazoval na pasáž, v níž je uvedeno, že úprava výše správních poplatků bude mít do budoucna ryze poplatkový charakter a nikoliv charakter skrytého zdanění. Z uvedeného textu vyvozoval, že zaplacením původního správního poplatku za povolení licencí již určitou část daně zaplatil, neboť uvedený poplatek měl charakter skrytého zdanění, přičemž změnou daňového systému v podstatě zaplatí určitou část daně podruhé, neboť došlo k odlišnému rozložení poplatku a daně, když nově je těžiště daňové zátěže přesunuto a správní poplatek již má pouze charakter ryze poplatkový. Žalobce

má pravdu v tom směru, že z ekonomického hlediska je jakožto provozovatel loterií povolených před 1.1.2012 do určité míry znevýhodněn oproti provozovatelům loterií, na něž dopadá již režim novelizované právní úpravy. Soud však v daném případě považuje za podstatné, že odvod z loterií, který žalobce napadá, nenahrazuje z právního hlediska správní poplatek za povolení licencí k provozování loterií, nýbrž odvod z části výtěžku na veřejně prospěšné účely. Odvod z loterií tedy není druhým správním poplatkem, není druhou platbou. Odvod z loterií nahrazuje odvod z části výtěžku, tedy každoroční platbu související se samotným provozováním loterie. Soud má proto za to, že ačkoli je změna právní úpravy pro žalobce z podnikatelského hlediska nepříjemná, k dvojímu zdanění případně k porušení zásady rovného zacházení nedochází.

Z uvedeného důvodu se soud přiklonil k výkladu přechodných ustanovení podávaných žalovaným, tj. že přechodné ustanovení dle čl. VIII bod 1 se vztahuje pouze na odvod z výtěžků z provozování loterií za kalendářní rok 2011, případně roky předchozí; možnou analogii v případě zachování podmínek leasingových smluv v případě změn DPH se proto soud nezabýval.

Vzhledem k tomu, že soud neshledal, že by přijatá právní úprava představovala protiústavní dvojí zdanění, nepostupoval ve věci dle čl. 95 odst. 2 zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy, a nepředložil proto Ústavnímu soudu otázku souladnosti předmětné právní úpravy s ústavním pořádkem. Jako neústavní soud neposoudil, z důvodů shora uvedených, ani interpretaci a aplikaci dané právní úpravy žalovaným.

S ohledem na shora uvedenou argumentaci není žaloba důvodná, a proto ji Městský soud v Praze dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když žalobce i žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. dubna 2017

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková